

Відеолекція 15 Подолання темної сторони лідерства

Що ж, я радий, що ви продовжуєте навчання, не злякавшись останньої лекції. І, сподіваюся, у вас була можливість досить довго побути наодинці з Богом для того, щоб ви могли проаналізувати темний бік, який перебуває у вас, і подумати про те, як побудувати захист від нього. Саме про це я і хочу поговорити сьогодні.

Ви помітили, що назва цієї сесії – «Подолання темної сторони лідерства». Ви розумієте, що не зможете виконати своє покликання лідера, якщо темна сторона переможе. Тепер, я маю нагадати про те, про що не сказав минулого разу. Ми знаємо про Бога, що Він – Бог благодаті. І Він є Богом добра і бажає вам добра. Він бажає дарувати добро мені.

У Писанні ми знаходимо людей, які в різний час зазнавали невдачі й переходили на темний бік, і тим не менш Бог продовжував піднімати їх після падіння і використовував для служіння. Нам відомо про Мойсея, який був убивцею, що холоднокривно позбавив життя єгиптянина. Наступний приклад – Давид, який був перелюбником, але все ж був відновлений у царстві. Його вважають зразком того, що означає бути царем. Відомі нам і такого роду люди, як Авраам, який збрехав про свою дружину, кажучи: «Знаєте, вона моя сестра». Усі перелічені вище люди в Писанні – недосконалі, тому що кожна людина грішна. І все ж Бог за Своєю благодаттю продовжував любити їх і використовувати, як лідерів у Своєму Царстві. Тому, якою б не була ваша темна сторона, знайте, що Бог може продовжувати використовувати вас. Сьогодні я хочу поговорити з вами про ключові фактори або кроки до подолання наших спокус.

Як же подолати цю темну сторону? Що ви можете зробити з цього приводу? Перше – це визнати, що у вас є темна сторона. Заперечення – дуже важлива частина нашої темної сторони. Ми можемо замовчувати цю проблему, можемо вдавати, що її немає. І тоді відбувається те, що ми входимо в стан удаваності. воно може заразити навіть усю церкву.

Одну з найбільш сильних книг, які я читав у своєму житті, написав Джон Фішер. У 70-х роках минулого століття він був музикантом, потім став церковним лідером і автором кількох книг. Джон написав книжку під назвою «12 кроків видужуваного фарисея». Далі в назві в дужках він додав: «такого як я». У передмові він каже: «Можна помітити, що в церквах повно фарисеїв». Ось, що він має на увазі: «Церква – це єдина організація на землі, в якій, якщо ви хочете стати її частиною, вам доведеться визнати, що ви – грішник. Я – грішник, який не зміг жити так, як Бог наказав мені жити. Ви повинні визнати це, щоб стати частиною церкви. Але, принаймні це можна сказати про Сполучені Штати, якщо ви є членом типової церкви, щойно ви зробите цей крок, визнаєте свій гріх і скажете, що отримали від Ісуса Христа прощення своїх гріхів, ви ввійдете в цей «Режим удавання», сказавши, що ніколи більше не будете грішити так багато». Він говорить у книзі, що «коли гріх виявляється в церкві, коли хтось зізнається, що вчинив публічний гріх, – люди сповнені жаху від того, наскільки це потворно.

«Отже, – каже автор, – крок номер один із 12 кроків подолання фарисейства – це визнати, що нам подобається судити людей. Якщо ми можемо судити людей, ставити їх нижче за себе, у певному сенсі, тоді почуватимемося краще. У результаті впадемо в інший гріх, стверджуючи, що не стали б цього робити. Ми не такі!» Отже, перший крок до подолання темної сторони у вашому житті – це визнати, що вона у вас є. Необхідно визначити, де вона є і яким чином проявляється у вас. Можливо, ви серед тих, хто допалися до наркотиків? Як це почалося? Або належите до тих, хто підсів на порнографію? Чи готові ви визнати це перед Богом? Звичайно, Він уже все це знає. Де проявляється ваша темна сторона? Ви жадібний? Ви брехун? Можливо, у вас є схильність розповідати історії з життя і роздмухувати їх, роблячи їх більш значущими, особливо, якщо вони виставляють вас у ліпшому світлі? А потім ви переступаєте межу і не можете сказати: що правда, а що брехня? У вас є темна сторона? Визнайте, що вона у вас є.

Чесно проаналізуйте своє минуле. Ваша рідна сім'я має великий вплив на те, як ви розвинули свій темний бік. Знову скажу, що вона є у всіх нас, але ваша рідна сім'я може сприяти її погіршенню або, з милости Божої, сприяти поліпшенню ситуації.

Минулого разу я показав вам ієрархію потреб за схемою Маслоу. Як ви думаєте, у якій сфері вам чогось бракує? Чи перебуває ваша незаповнена потреба на першому, фізичному рівні? Деякі люди, які сьогодні вельми успішні в нашому світі, стали такими, бо потрапили під вплив нав'язливої ідеї, тобто з неправильних мотивів. У дитинстві вони були бідні й вирішили, що не збираються так жити, коли подорослішають. І ось вони почали заганяти себе, навіть стали трудоголіками, тому що не хотіли коли-небудь повертатися до відправної точки. Хиба їхнього життя міститься на фізіологічному рівні.

Багато років тому, за порадою наставника, я прочитав книжку під назвою «Ми рухомі». У ній описуються три причини, через які люди прагнуть досягти успіху в житті, принаймні в матеріальному плані. Причина номер один: ви жили в бідності або були позбавлені чого-небудь. Отже, ви вирішили, що більше не хочете жити в злиднях.

Інший варіант – у вас були дуже успішні батьки. У результаті ви завжди намагатиметеся виправдати їхні очікування або спробуєте перевершити те, що вони зробили. І тому ви стаєте залежним або веденим цією ідеєю. Можливо, у вашій родині були особливі потреби. Наприклад, з вами жила хвора людина. Вона була тим, навколо якого мала згуртуватися вся родина. Ця людина стала ідентичністю, яка може створити відчуття забраклости у вас і зробити з вас ведену людину.

Де в цій піраміді мотиви, що рухають вами? Як я вже помітив, люди можуть прагнути матеріального успіху через незаповнені потреби фізичного рівня. Також ви можете прагнути матеріального успіху, якщо відчуваєте проблеми на рівні безпеки. Якщо вам раніше чогось бракувало в царині любови й почуття належності близьким вам людям, якщо вас ніхто не любив беззастережно, то зараз, живучи у світі дорослих людей, ви, напевно, відчуваєте цей недолік. Ви будете прагнути заповнити

цю порожнечу і у вас буде спокуса заповнити цю прогалину неналежним чином. Отже, в якій сфері у вас прогалини?

А що можна сказати про вашу самооцінку? Чи були у вашому житті якісь успіхи? Яким ви були студентом? Можливо вас, як студента хвалили, коли ви щось робили добре? Чи вас завжди критикували? Коли ви щось робили у вашому домі, то чи хвалили вас? Чи завжди тільки критикували? Чи достатньо вас хвалили? Можливо, це та царина, в якій вам чогось не вистачає. Поставлю запитання зі сфери самореалізації: чи бувало так, що ви пробували щось зробити і зазнали невдачі? Якщо при цьому вас звільнили з роботи, то в результаті ви просто не прийматимете і не поважатимете інших людей.

Отже, дослідіть своє минуле, подивіться на нього чесно і спробуйте визначити, де ці дірки і прогалини є зараз. Вам може знадобитися допомога наставника, щоб зробити це. Я дякую Богові за тих людей, яких він послав на моєму життєвому шляху. Мої наставники змогли допомогти мені поглянути на себе так, як я ніколи раніше не дивився, і зрозуміти, як я став тим, ким зараз є. Вони допомогли мені, коли я прагнув зрозуміти, що зі мною сталося, а також як правильно шукати того, чого мені бракує. Вони допомагають мені, і я знаю – вони люблять мене. Ці люди говорять мені про свою братську любов до мене і регулярно допомагають мені. Отже, якщо ви бачите, що вам потрібен наставник, просіть Бога про таку людину і знайдіть її. Результат буде вартий вкладених сил і коштів, якщо вони будуть потрібні. У багатьох церквах і організаціях є практика допомоги та розвитку своїх співробітників і на ці цілі виділяються кошти. Тому, я хочу надихнути вас на те, щоб чесно поглянути на своє минуле і на те, як воно могло вплинути на вас.

Опирайтеся отруті нереалістичних очікувань. Опитування служителів у Сполучених Штатах показало, що багато хто з нас понад усе на світі хоче догоджати людям. Я не один такий. Багато хто з нас потребує схвалення людей. Отже, ми йдемо на служіння в пошуках схвалення, а потім виявляємо, що люди мають неймовірно величезні очікування. І ми починаємо розуміти, що не в змозі виправдати їх.

Я читаю результати великого опитування, що нещодавно провели серед пасторів у Сполучених Штатах:

72% служителів у США повідомляють, що працюють від 55 до 75 годин на тиждень. Ви можете собі уявити, що 84% пасторів відчують, що мають бути доступні 24/7?

65% пасторів відчують, що їхня сім'я начебто живе в скляному будинку і побоюються, що вони недостатньо хороші, щоб виправдати очікування інших людей.

78% пасторів повідомляють, що їхня відпустка та особистий час перериваються обов'язками зі служіння або через різні очікування. Наведу приклад: ви перебуваєте у відпустці, але вам телефонують, бо хтось у церкві помер. А це означає, що вам треба негайно повернутися додому.

65% пасторів вважають, що за останні п'ять років вони мало проводили часу у відпустці зі своєю сім'єю. Ви не можете піти, бо ви так потрібні, тому не можете мати навіть невелику перерву.

28% пасторів повідомляють, що відчують сильне почуття провини за те, що хочуть виділити хоча б трохи часу для особистих потреб, а тому бояться попросити про це в церкві.

35% пасторів повідомляють про вимоги церкви, що перешкоджають їм проводити час зі своєю сім'єю.

66% членів церкви очікують, що служитель і його сім'я житимуть за вищим моральним стандартом, ніж вони самі. Список таких очікувань завжди дивує.

75% пасторів повідомляють про серйозні стресові ситуації та кризи, що відбувалися більше одного разу за час їхнього служіння.

52% пасторів почуваються перевтомленими, і розуміють, що не можуть виправдати нереалістичні очікування своєї церкви.

54% пасторів вважають роль пастора непосильною.

35% пасторів боролися з депресією або страхом, від того, що вважали, що не відповідають ввіреному їм служінню.

81% пасторів відчували спокусу мати неприйнятні сексуальні думки або неадекватну поведінку з кимось із членів церкви, але змогли чинити опір і не піддалися цим спокусам.

Ось ще кілька фактів:

30% церков не мають документації, яка чітко описує, що саме церква очікує від пастора. Тобто, якщо хтось захоче, щоб ви щось зробили, то будь-які очікування можуть вважатися законними.

Лише один із кожних 10 пасторів у Сполучених Штатах піде на пенсію будучи пастором. Лише один із 10 не змінить професію! Я знаю, що деякі з тих, хто разом зі мною закінчив семінарію, вже залишили своє служіння. Стреси і проблеми, перераховані в цьому опитуванні, є причинами і відповіддю на запитання, чому це сталося.

Отже, ми повинні чинити опір отруті нереалістичних очікувань. Кожен має зрозуміти, що чужа криза не обов'язково має бути вашою. Ви знаєте, мені потрібно було зрозуміти, що, якщо хтось зателефонував мені й повідомив, що в їхній сім'ї скандал, то це не означає, що в моєї сім'ї через це також має виникнути криза і я маю залишити мою сім'ю, яка в цей момент чимось займається.

Я намагався виконувати своє служіння ретельно і сумлінно. При цьому я намагався чинити за порадою Петера Вагнера, який сказав, що у вас має бути час щоденного відволікання. Я повинен щодня відволікатися від своїх обов'язків, щотижня відходити від них на більш тривалий час і щорічно повністю відмовитися від усього на досить тривалий період. Мені потрібен час для відпочинку, і потрібно провести його далеко від церкви. Мені необхідна щорічна відпустка, достатній період часу, щоб я міг відпочити від служіння, оновитися й освіжитися. Як це зробити?

Наступний уривок став одним із моїх улюблених.

1-е Коринтян 4:1-4

«Нехай кожен нас так уважає, якби служителів Христових і доморядників Божих таємниць; а що ще шукається в доморядниках, щоб кожен був знайдений вірним. А для мене то найменше, щоб судили мене ви чи суд людський, бо я й сам не суджу себе. Я бо проти себе нічого не знаю, але цим не виправдуюсь; Той же, Хто судить мене, то Господь.»

Павло пише церкві в Коринті. Якщо ви знаєте передісторію двох послань Павла до Коринтян, то помітите, що взаємини з цією церквою були не найдружнішими. Він заснував церкву. Спочатку

справи у них йшли відмінно. Потім, одні люди стали критикувати його за те, що Павло нібито не апостол. Приходили інші й говорили, що віряни повинні йти іншим шляхом, а не тим, яким їм раніше запропонував Павло. Він пише листа, захищаючись від нападок. Цей уривок привертає мою увагу, коли справа доходить до нереалістичних очікувань. Він каже: «Ось як ви повинні ставитися до нас: перш за все ви повинні вважати нас рабами Христа». Це добрий приклад того, щоб зрозуміти, що насправді означає слово «слуга», вжите в цьому уривку. Цікаво, що в мові оригіналу Нового Заповіту – грецькій, є різні слова, які можна перекласти англійською та українською мовами як «слуга». Найпоширеніше з них – *doulos* (дульос), яке буквально означає «раб, який трудиться у вашому домі». Але, в цьому уривку використано інше слово. У Новому Заповіті, окрім прочитаного уривка, це слово зустрічається тільки один раз – у книзі Діянь, коли Павло і Варнава вирушають у місіонерську подорож. Вони беруть із собою Івана Марка, родича Варнави. У книзі Дії 13:5 написано, що вони взяли Івана Марка «для служіння». Іншими словами, ця людина потрібна, щоб подбати про житло в сусідньому місті, переконатися, що квитки на корабель придбано. Він повинен подбати про найдрібніші деталі, щоб послужити Павлові і Варнаві.

Наступна ілюстрація, яка мені допоможе – це основне значення слова, вжитого в 1-Коринтян. Це слово буквально може означати людину, яка гребе, перебуваючи на нижньому рівні. Щоб зрозуміти це, ви повинні уявити собі картину корабля того часу, можливо, корабля, який був готовий вирушити на війну. Ви знаєте, що в них є різні рівні. Нижній рівень корабля – це команда веслярів, які гребуть на кораблі. Вам буде зрозуміліше, якщо ви згадаєте фільм «Бен Гур». Якщо ви спуститеся до трюму корабля, то побачите різних людей, зазвичай рабів, у яких у руках весло. Вони несуть відповідальність тільки за те, щоб гребти цим веслом. Вони не можуть нічого вирішувати: чи рухатися вперед, чи зробити поворот, чи варто продовжувати рух у цьому напрямку, чи в іншому. Вони не ухвалюють, коли їм потрібно рухатися швидко, а коли повільно. Усе ці команди віддає капітан корабля.

Веслярі є ті, хто підкоряються наказам і сліднують керівництву тих, хто вищий за них. Що ж, саме така картина міститься в цьому слові «бути веслярем нижнього рівня». Моя роль у керівництві, яке дав мені Бог, полягає в тому, що я – є «веслярем нижнього рівня». Я не Бог. Я перебуваю внизу, беру весло і гребу. Це моя відповідальність. Я попросив інших людей ставитися до мене саме так. Це означає, що я не можу порівнювати себе з кимось ще. Ви знаєте, це чудова ідея.

Серед керівників різних видів служінь, служителів церкви, місій і людей, які керують різними некомерційними організаціями, і навіть у корпораціях вважають доречним проводити різні види порівнянь. Це нагадує мені встановлення порядку клювання серед курчат. Ви знаєте, як відбувається цей процес? Якщо ви помістите 10 курчат разом, то досить скоро вони матимуть ієрархію, дзюбаючи одне одного, щоб вирішити, хто тут головний. А хто наступний? Хто наступний? Хто наступний? Хто наступний? А того, хто внизу, клюють усі. Щось схоже відбувається на публічних зборах, коли люди починають порівнювати одне одного. Наскільки велика ваша церква? А ваша? Скільки людей бере участь у служінні? Який ваш бюджет? А ваш? А скільки грошей витрачаєте ви?

Ось такі приклади для порівняння. Я не можу порівнювати себе ні з ким іншим. У мене є весло. Це те, що використовую я, а в когось є інше весло. І моя робота полягає не в тому, щоб сказати: «Мої весла важливіші за твої». Тому що всі під керівництвом капітана. Отже, я отримую уявлення про себе, яке говорить, що, коли справа доходить до очікувань, які мають люди, я вважаю, що займаюся веслуванням – тим, що я маю робити. Ось, що є моїм покликанням, моєю місією. Ось чому в одній із минулих лекцій, я попросив вас поглянути на ваше служіння.

Отже, перш за все, ми повинні дивитися на себе, як на слуг, як на молодших веслярів Ісуса Христа. Ми є тими, кому довірено таємниці, відкриті Богом. Таємниці – цікаве слово в англійській мові. Зазвичай, таємницю ніхто не знає. Але, коли Павло пише: «Я – слуга, але мені довірено велику таємницю», він має на увазі те, що раніше було таємницею, а тепер відкрите і відоме всім завдяки

його служінню і служінню інших людей. Він говорить про це і в іншому уривку: «Таємниця полягає в тому, що Бог будує церкву дивовижним чином, створивши єдине тіло Христа (церкву) з євреїв і поган. Неймовірна історія благодаті полягає не у виконанні закону і не в тому, що своїми справами ви заробляєте порятунок і нібито змушуєте Бога любити вас. Це просто дар Його благодаті та Його милости до вас, що спонукає вас любити Його у відповідь». Це - неймовірна таємниця.

Далі, Павло каже, що ті, кому було виявлено довіру, повинні виявитися вірними. Іншими словами, він прагне довести свою вірність, коли він «гребе», оскільки він служитель цієї таємниці. Йому дана ця добра новина, щоб згодом він передав її іншим людям. І йому було дано доручення засновувати і зміцнювати церкви в різних місцях.

Потім він каже: «Для мене дуже мало значить, як судите про мене ви або як судять інші люди. Насправді я не засуджую себе». Ось до чого ми повинні прагнути, щоб не судити себе відповідно до очікувань інших людей. Ми не завжди намагаємося виправдати ці очікування. Тепер нам потрібно визначити, які з них законні, а які ні. Я не можу розв'язати проблему кожного, особливо в міру того, як зростає церква, або служіння, або організація. Ви, як лідер, будете в змозі розв'язувати все менше і менше проблем, ніж ми. Зрештою, потрапите в ситуацію, схожу на ту, що була в Мойсея. Ми звернули увагу на Мойсея, як на лідера ще на початку наших занять. У той час до Мойсея приходить його тесть і каже: «Знаєш, ти чиниш недобре». Мойсей вислуховував кожну справу, кожну скаргу, кожну проблему. Його тесть порадив йому розподілити обов'язки і передати іншим людям. Таким чином, Мойсей створив чудову організацію, яка дозволила ізраїльтянам розвиватися як народу, у той час як вони просувалися до землі обітованої. Отже, ви повинні боротися з нереалістичними очікуваннями.

Опирайтеся їхній отруті. Вони будуть супроводжувати вас, особливо якщо ви людина, яка намагається догодити всім людям. Опирайтеся цьому.

По-четверте, розвивайте у своєму житті духовні дисципліни. Молитва відіграє важливу роль. Але, в житті деяких пасторів молитва є слабкою ланкою. Досить цікаво. У дослідженні, проведеному серед пасторів кілька років тому, виявили, що вони моляться в середньому сім хвилин на день. Ми так зайняті, чи не так? Встаємо вранці й біжимо, посеред ночі нам телефонують. Так, іноді ми занадто зайняті, щоб молитися. Занадто зайняті, щоб знайти час і зв'язатися з Капітаном, нашим Лідером, Пастирем, за Яким ми, пастирі, слідуємо. Молитва – важлива складова для розвитку і вивчення Біблії, вона важлива для того, щоб ви могли проповідувати. Але, що ще важливіше, молитва потрібна, щоб почути, що хоче сказати вам Господь, щоб «почути» і змінити себе. На одному з етапів свого життя, я, намагаючись зміцнити свої духовні якості, застосовував різні духовні дисципліни. Я вибрав кількох проповідників, яких мені подобається слухати. Вони були так несхожі на мене, і я не збирався використовувати їхній матеріал у проповідях. Мені хотілося слухати їх, тому що це живило мою душу. Я вибирав час, щоб провести його в тиші та на самоті. Це було однією з моїх духовних дисциплін. Мій день проходив таким чином: я йшов у монастир, розташований недалеко від мого будинку. Я проводив ранок або день на самоті, спілкуючись із Богом. І частину цього часу я виділяв для того, щоб послухати одну або дві проповіді і подумати про те, що почуте означає для мене. Нещодавно в мене була чудова можливість провести цілий тиждень на самоті. Я міг прогулюватися цілий день лісом, бродити берегом річки і просто проводити час, дозволяючи своїй душі відновити необхідні сили.

Є й інші способи. Деякі ведуть духовний щоденник, записують свої роздуми над Писанням, з молитвою проводять час над обмірковуванням своїх дій, таким чином приймаючи Боже керівництво для свого життя.

В англійській мові є таке слово «медитація». Що таке християнська медитація? На жаль, ця духовна практика отримала невдале визначення через східні релігії та їхні форми медитації. Але, медитація (це слово перекладається українською мовою як «роздумування») – це біблійний принцип. У Старому Заповіті, у

книзі Буття, ми читаємо про Ісака, що Він вийшов у поле ввечері, щоб поміркувати, обміркувати свої стосунки з Богом. Що більше ви практикуєте такі роздуми наодинці з Богом, то ефективніше будете долати темну сторону.

Ще трохи про тишу й самотність. У мене є одна людина, яка є моїм партнером з підзвітності. Вона знає кожну слабку частину моєї душі. Я ділюся з ним майже всім. Він мій духовний партнер. Хочу дати ще одну пораду: майте одного або двох, можливо, трьох людей, з якими ви будете абсолютно відкриті й зможете довірити їм усе. Можливо, знадобиться група людей. У наші дні багато людей організовують групи підзвітності. Там люди діляться своїми переживаннями, моляться одне за одного. Якоїсь миті я говорив зі своїм другом про тишу і самотність, тому що це складно для мене. Я схильний бути більш екстравертним, як говорив про це раніше, і тому мені подобається бути серед людей, і я висловлюю своє ставлення до того, що відбувається, вербально, тобто мені подобається розмовляти з людьми. Тому проводити час у тиші й усамітненні для мене буде проблемою. Одного разу мій добрий друг, говорячи про духовні дисципліни, сказав: «Знаєте, це найкраща ідея, яка прийшла мені в голову за останні 10 років». Він, як сильний лідер, сказав, що це сталося під час мовчання і усамітнення, яке він проводив один день на місяць. Ця людина намагалася вийти і провести шість-вісім годин, гуляючи з Біблією або з хорошою книгою для читання. У такий спосіб вона відволікалася від напруги та стресу своєї роботи, щоб знову почути Бога. Отже, корисно практикувати духовні дисципліни та мати партнерів з підзвітності.

У Книзі Якова як сказано? Розділ п'ятий: **«Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і моліться один за одного, щоб вам уздоровитись»**. Ви знаєте, ми можемо стати духовними фарисеями у вашій церкві і в моїй, де ми віримо або робимо вигляд, що ні в кого немає проблем із гріхом. А тому є потреба в тому, щоб поділитися цією проблемою, витягнути її з темряви і винести на світло в бесіді з кимось іншим. Це прибере силу гріха. І тому прийміть у своє життя допомогу духовних партнерів – людей, з якими ви можете поділитися своїми

таємницями, тим, із чим ви боретеся. Це люди, яким ви максимально довіряєте, і знаєте, що вони будуть любити вас і допоможуть заповнити деякі з тих прогалин, які присутні у вашому житті. Ви зможете розповісти їм усе, що відбувається з вами, і можете попросити їх молитися за вас і за ті сфери, в яких ви хочете бути підзвітним. Ви можете самі визначити області, в яких ви хочете нести відповідальність перед ними.

Успіх служіння груп Анонімних Алкоголіків полягає в тому, що засновники цього руху, об'єднавшись разом, усвідомили ту реальність, що самотужки вони не змогли перемогти цю проблему у своєму житті. Вони допомагають один одному, доступні один одному в момент необхідності, і необхідні зміни відбуваються в міру їхнього одужання. І вони поділилися цією ідеєю з іншими і тепер цей рух поширився по всьому світу. Усе починається з ідеї, що є такі люди, які заступляться за тебе, вони на твоєму боці. Ти можеш бути з ними відвертим, знаєш, що вони тебе приймуть, не засудять, а продовжать підтримувати. Ви підзвітні їм і повинні відповідати перед ними. Це заохочуватиме вас до добрих справ. Отже, духовні партнери – важлива частина подолання темної сторони.

Поставте перед собою мету прагнути до упокорення, прозорості та правдивості. Смирення – перш за все. Коли люди хочуть похвалити вас, майте силу сказати: «Богу слава!»

П'єдестали – важке випробування для церковних і світських лідерів. Тому що чим вищий п'єдестал, то більше гордості й то болючіше з нього падати. Люди захочуть поставити вас на п'єдестал, тому що нам потрібні герої в сучасному світі. І ми робимо це з кінозірками, ми чинимо так з музикантами, і ми робимо схоже з церковними лідерами. Ми поставили їх на ці величезні п'єдестали, начебто вони кращі за нас і в них немає темної сторони, тому що вони чудові, ефективні люди. Я знаю з деякого досвіду, що падати з п'єдесталу дуже боляче і дуже важко. Отже, одна з цілей, до якої я прагну у своєму житті, – це смиренність, яка визнає те, що, я – грішник, врятований з благодаті. Я той, хто є ніким без Ісуса Христа.

Прозорість і щирість означають, що я дію відкрито і більше не приховую той факт, що я – грішник. І я готовий розповісти вам частину своєї історії. Я без благодаті Божої – ніщо. Досягти прозорості та щирості означає, що ви маєте можливість розповісти деяким людям все, що відбувається з вами. Це сила відкрито діяти перед усіма людьми, не дозволяти їм зводити вас на п'єдестал і завжди казати правду іншим людям і самому собі. Так, темна сторона – складна штука.

Заключний уривок узятو з 1 Коринтян 10:11-12. Павло говорить про спокусу: «Усе це трапилось з ними, як приклади, а написане нам на науку, бо за нашого часу кінець віку прийшов. Тому то, хто думає, ніби стоїть він, нехай стережеться, щоб не впасти!». Я звернув увагу на цей уривок тому, що написано: «коли ви піддаєтеся спокусі - Він укаже вихід». Тепер ви маєте стати на правильний шлях, і ви можете будувати своє життя з Богом. Чудовий захист, який дає змогу вам продовжувати жити і старанно служити Богові, навіть якщо ви зазнаєте невдачі. Буде потрібен час, щоб люди могли відновити свою довіру до вас. Буде потрібен час, щоб відновити ваше становище на конкретному рівні лідерства, і ймовірно, ви зможете повернутися до керівництва. Часом будуть невдачі. Але загалом, якщо ви переможете темну сторону, то станете набагато ефективнішим лідером.

Один мій знайомий протягом багатьох років був алкоголіком. Він навернувся до Христа, бо потрапив у важкі обставини. Одного разу в хуртовину заглохла його машина. Дружина його вигнала, і він став бездомним. У нього нічого не було. Він пішов по снігу в маленьке містечко, що було розташовано недалеко від автостради, де зламалася його машина. Він знайшов поштове відділення і постукав у двері. Жінка вийшла і сказала: «Ти маєш жахливий вигляд». Він відповів: «Мені потрібно зателефонувати кому-небудь, щоб забрали мою машину, до якої я намагаюся дістатися, щоб дістатися до місії в сусідньому місті». Ця жінка сказала: «Знаєте, я думаю, що вам потрібно це». Вона дала йому невелику книжку, в якій були тільки обітниці Божі. Це і поставило його на шлях перемоги над алкоголізмом, який, за його словами, він ще не переміг остаточно, але йому доводиться боротися з цим щодня.

Він став вельми успішним лідером у церкві та в діловому світі. Таке може статися і з вами. Може статися так, що ми станемо людьми, які більше не вдають із себе когось, а готові закликати народ Божий до відкритості одне перед одним. І щоб ми не були фарисеями, а всі разом об'єднувалися з людьми, які так само десь спотикалися. Кожен із нас має свою проблему. Кожен. Але з милості Божої, Він бере нас і поміщає в місця, де Церква – Царство Боже може зростати і потребувати наших дарів, нашої вченості і наших здібностей.

Отже, я хочу підбадьорити вас. Оскільки ми збираємося перейти до культури, я хочу закликати звернути увагу на свою темну сторону так, як це необхідно. Застосуйте на практиці поради, запропоновані в цій лекції. У війні є один принцип. Він став очевидним ще до Громадянської війни. Що потрібно робити, коли ваша армія перебуває тут, а їхня армія на іншому боці? Якщо хтось бажає бути ефективним бійцем, то не буде просто стріляти без розбору, але спробує влучити в лідерів, офіцерів на іншій стороні. Під час громадянської війни в США це стало абсолютно очевидним. Офіцери часто їздять на конях. Їх видно. Вони стали мішенню для війська, яке перебуває на іншій стороні, тому що вони знали, що, якщо влучиш в офіцера, у вождя, ти матимеш більший успіх, що призведе до перемоги. Якщо звичайні солдати залишаться без лідера, вони не знатимуть, куди потрібно йти і що потрібно робити. У результаті, у протилежної сторони буде більше шансів на перемогу. Знайте, що ворог бажає знищити християнських лідерів, бо тоді він зможе мати більший вплив і більше можливостей для перемоги з його боку. Отже, закликаючи ім'я Ісуса Христа, добре пізнайте Його і добре пізнайте себе, щоб перемогти. І одного разу нашому Богу буде віддана слава за те, що Він робить у вас і через вас.